

Недеља, 29.06. 2025.

Москва – Истамбул – Београд

Гости организовано стижу у Београд што је за нас значајно олакшање. Међутим организација њиховог пута већ неколико година изискује изузетан напор. У Истамбулу су, после лета из Москве, чекали на следећи авион скоро шест часова. Већина учесника је из Москве (живи стално или студира), али има их и из Казања и Санк-Петербурга. Са једним сатом закашњења стижу у Београд. Срећемо се на Аеродрому Никола Тесла са великом радошћу, али је код гостију видљива доза умора и глади. Зато прво одлазимо до наше честе дестинације – Ресторана (печењара) код деда Ставре. Климатизован простор, леп амбијент, добра услуга и храна су наше госте брзо опоравили. Од осам гостију њих шест је први пут у Србији. Једна учесница (Анастасија) је била присутна на нашем кампу пре две године. Једног учесника (Богдан) познајемо од пре осам година када смо истим поводом били код колега у Лењинградској области. Имамо среће да је једна гошћа (Олесја) више него добар познавалац Србије (простор, култура, језик), што је било од огромне користи за успешну реализацију Кампа. Одлазимо у смештај, сада већ традиционална локација Дом ученика Карађорђе на Звездари. После размештаја и кратког одмора крећемо у центар града. Заправо, то је наставак обиласка града аутомобилом. После Новог Београда, Београда на води и делова града поред ауто-пута и на Звездари, настављамо обилазак централног дела града. Успут указујемо на значајније грађевине и споменике, посебно оне везане за Русију. Пешачку туру почињемо са Дорћола, поред Зоолошког врта до Павиљона Цвете Зузорић. Обилазимо тврђаву и поједине карактеристичне локације: Природњачки музеј, Победник, Војни музеј, Споменик српским и руским херојима из I светског рата и др. Са зидина посматрамо ушће Саве у Дунав, у сумрак. Користимо прилику да укажемо на делове града, њихову историју и карактеристике. Дуг и буран историјски развој Београда и његове околине оставио је многобројне трагове у материјалној и духовној култури. О томе говоре и честе промене његовог имена: Singa, Singidon, Sigidava, Singidounonu, Singidunum (а преко пута њега и Taurunum), Singidon, Београд (помен 878) Nandor Alba, Handor Fejervor, Alba Bulgarica, Alba Gracea, Дар Ул Цихад (Кућа светог рата), Фићир Баир (Брег за размишљање), Belgorod, Belgrad и на крају поново Београд. За Еропу је у дужем временском периоду био „Бедем хришћанства” или „Кључ хришћанске Европе”. У састав српске средњовековне државе улази 1284. год. за време краља Драгутина. Почетком XV века у дубоком сумраку српске средњовековне државе долази до сукоба између Лазаревих синова Стефана и Вука (после смрти мајке Милице). Деспот Стефан (1389-1427) напушта дотадашњу српску престоницу у Крушевцу, који ће недуго затим постати турски Алаца Хисар, премештајући тако у Београд (1403) престоницу Деспотовине. За Стефаном у Београд стиже и српске властела и свештенство. Економским и другим мерама Стефан подстиче насељавање Београда и његове околине. Београд се развија и постаје привлачан град за насељенике из приморских градова (Дубровник, Котор и др.), Босне и других крајева. После изненадне деспотове смрти 1427. године, поштујући одредбе уговора потписаног 1426. у Тати, Стефанов наследник, сестрић Ђурђе Бранковић сели престоницу Србије у Смедерево. Ово је био један у низу од најтрагичнијих догађаја у историји Београда. Константин Филозоф оставља трага о њему. „Где ваистину, где у незнан одоше сва светла и све красоте ... све постаде мрзост и пустош, све се преобрази, свега несташе, све се испуни горчином, хумке се разараху и сажижаху и људи изгњани биваху”. После рушења турске власти и феудалног система (1521-1804), и добијања аутономије (Хатишериф из 1830. године) Београд поново постаје војно, економско, културно, просветно, управно и политичко упориште ослобођене Србије. Престоница новоформиране српске државе поново постаје 1841. године. Кратка шетња наше пријатеље брзо зближава са Београдом. Иако нема монументалне тргове, попут многих европских градова, он због тога није ништа мање атрактиван и привлачан. Амбијенталне целине (Калемегдан, Трг републике, Теразије, Трг Николе Пашића, Студентски трг, Скадарлија...) су се трајно урезале у њихово памћење. Београдска тврђава их је фасцинирала историјом дугом преко два миленијума. Реке, Београд чине посебним, посебно Дунав и Сава. На почетку Улице кнеза Михајла нас дочекује наш најстарији и најсталнији сарадник Владан и преузима даље вођење групе. На Славији је донета одлука да је за данас сасвим довољно

урађено. Традиционално вечера је послужена у кући домаћина, а Љубица се потрудила да понуда буде оригинална и разноврсна. Овом приликом су гостима из Русије подељене мајице са логом Центра РГД у Србији.

